

In teleferic

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. Nr. 6908 6 PAGINI — 30 BANI MARTI 3 AUGUST 1971

PROFESIA TA

REȚEAUA LICEELOR DE SPECIALITATE (industriale, agricole și economice) la care se va organiza concurs de admitere în perioada 1—10 septembrie 1971

Vacanța in salopetă de brigadier SCHIMBUL ÎNTÂI ÎN FABRICĂ, SCHIMBUL DOI PE ȘANTIER

• DUPA TERMINAREA PROGRAMULUI DE LUCRU, TINERII DIN SLATINA PARTICIPA LA SANTIERELE MUNCII VOLUNTAR-PATRIOTICE • LA CORABIA, ELEVII PREZENTI PE SANTIERUL ARHEOLOGIC. • LA CARACAL BRIGADIERII LUCREAZA LA RECOLTAREA SI SORTAREA LEGUMELOR.

„Data de 16 iunie va marca la Slatina, Caracal, Balș și Corabia demarajul din această vară a muncii voluntar-patriotice. Acțiunea va continua fără întrerupere, în serii succesive, până la încheierea vacanței elevilor”. Informația formulată cu alte cuvinte dar cu același conținut se conturează limpede după parcurgerea planului Comitetului județean Olt al U.T.C. Investițiile noastre își propun reliefa modulul în care aceste intenții programatice au fost până acum materializate, care este perspectiva realizării lor practice în următoarele luni, adică până la 15 septembrie când școlile își vor redeschide ușile porțile.

— În Slatina — ne informează tovarășul Traian Dicu, secretarul Comitetului municipal al U.T.C. — au fost organizate șantiere la două obiective importante pentru etapa 16—30 iunie, două obiective principale și anume: casa de cultură a sindicatelor aflată în construcție, unde au lucrat 100 de elevi ai Liceului nr. 2; amenajarea plajei și a malului Oltului, aici putând fi înțelși 300 de elevi ai școlilor generale, Liceului agricol și Grupului profesional de chimie. O dată cu venirea zilei de 1 Iulie și acest fapt

Cornelia Oczka, secretara comitetului orășnesc Corabia. Elevii din școlile noastre au fost sălășuiți să vină și să dea o mână de ajutor la deconstruirea de pe șantierul arheologic. Mare parte dintre ei mai fuseseră aici și în

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. 6 IV-c)

La noi nu este permis nici o abatere de la calitate, par să spună gesturile stente ale lui CONSTANTIN COSTACHE.

LA COMBINATUL SIDERURGIC HUNEDOARA

BUCHETUL REALIZĂRILOR ÎN CONTINUĂ CREȘTERE

„La noi trebuie să merg bine atunci când nu se întâmplă nimic”. Cuvintele aparțin unui șef de departament hunedorean care și-a petrecut jumătate din viață pe platformele otelurilor lupținoase cu șapele incandescente de metal. Adică, viața ei s-a spus, putem fi satisfăcuți doar atunci când nu se produce nici un dezechilibru, când toate utilajele funcționează strună, conform previziunilor și calculelor stabilite. „Orice dezechilibru sau av-

rie a precizat el, reprezintă o sancționare a incapacității noastre de a exploata și manevra utilajele, un semnal de alarmă că cineva nu și-a făcut pe deplin datoria”.
Intrind în uriașa hală a Laminorului de 800 mm de la Hunedoara mi-au revenit în minte cuvintele bătrânului otelar. Nu înfapt, ci tocmai pentru că privind procesul tehnologic timp de câteva ore am constatat că nu se întâmplă nimic, că totul de-

curge firesc, fiind evidentă preocuparea muncitorilor de a asigura producției un mers cât mai constant și uniform. Spectaculoasă în sine este această activitate obișnuită, exasperant de uniform calculată, dominată de forța și inteligența omului. Mergând pe flux, adică în lungul liniei de laminare, ești impresionat atât de metamorfoza pe care o suferă lingoul în greutate de 5 tone transformat într-o bară rotundă și zveltă cât și de timpul extrem de scurt în care ea se produce. Fiind dormic să vezi cine dirijează această complicată operație descoperi prin geamul de sticlă al postului de comandă multe chipuri tinere.

— Vă miră timpul atât de scurt în care laminăm lingoul? ne întrebă cu o satisfacție acută manevrantul Dragalin Pop. Să fiu sincer cândva nici eu nu credeam așa ceva, dar iată că se poate. Am atins de curând acest record și ne ținem cu dinții de el. Nu de alta dar se apropie 23 August și n-am vrea să ieșim ultimii... la defilare!
— Până la marea sărbătoare, afirmă laminatorul șef Ion Mita. Vrem să cinstim evenimentul așa cum ne-am obișnuit de ani de zile, cu un buchet suplimentar de succese. Nu mai spun că cifra depășește angajamentul luat inițial pentru întregul an. Va trebui să-l revizim din nou. Mai sînt 3 săptămâni până la 23 August și noi ne-am îndeplinit deja angajamentul. Adică, să nu mint, mai avem de realizat două tone dar azi le vom face. De aici zic: trebuie să vedem din nou angajamentul.
Pentru obținerea unei producții cât mai mari în cinstea sărbătorii eliberării patriei de sub jugul fascist sînt conjugate eforturile întregului colectiv. Cuportarii, primii pe flux sînt călăuzii de deșiva: „nici un lingou rebutat”. Apariția ei nu e întimplă-

CĂLIN STĂNCULESCU

(Continuare în pag. 6 V-a)

AL. BALGRĂDEAN

(Continuare în pag. 6 IV-a)

NOI

- Tînărul specialist în relație directă cu EXIGENȚELE PRODUCȚIEI.
- La Uzinele de mașini electrice CHIPUL TINEREȚII PE DIAGRAMA REALIZĂRILOR.
- „CÎND ÎN CIMP E TREABĂ, NICI UN TINĂR NU ARE DREPTUL SĂ STEA DEGEABA ÎN SAT” (Raid în județul Bistrița-Năsăud).
- Colegii noștri de generație — ing. FLORIN VIȘAN.

PAG. 3

REMEDII NECESARE ÎN SISTEMUL REPARTIȚIEI ABSOLVENȚILOR

În primele zile ale lunii iulie, majoritatea absolvenților din învățământul superior au trăit momentele solemne ale repartiției la viitoare locuri de muncă. Peste o lună, o serie de întreprinderi industriale și agricole, școli generale și licee, unități de cercetare și centre de calcul din întreaga țară vor primi în mijloc colectivelor de specialiști pe cei mai tineri licențiați, componenți ai promoției 1971. Cum s-a desfășurat momentul repartiției, în condițiile prevederilor îmbunătățite ale legii 158 din 1970, privind repartizarea absolvenților în producție, care au fost carentele aplicării legii în acest an, ce suferinși se pot desprinde pentru anul viitor — sînt cîteva întrebări cărora om încercat să le aflăm răspunsul cu sprijinul a citorva președinți de comisii de repartizare.

Abordăm samsa artistică. Repartizarea s-a făcut la București. Tovarășul prof. univ. DORIN POP, decanul Facultății de profesori de muzică, de la Conservatorul din Cluj, ne declara extremă obiectivitate a prevederilor legii de repartizare. Totuși, comisia de repartizare a fost pusă pe parcurs în dificultate. Absolvenții s-au prezentat în fața comisiei de repartizare fără să cunoască în extenso prevederile acestei legi, întrucît prelucrarea ei s-a făcut defectuos. La acest lucru s-a adăugat și publicarea tardivă a listelor de posturi — numai cu trei zile înainte de repartizare, în timp ce legea stipula publicarea posturilor cu cel puțin 10 zile înainte de prima zi de repartizare. În acest caz, multe opțiuni s-au concretizat în ultimul moment cu sprijinul concret al cunoștințelor de geografie a membrilor comisiei de repartizare. Un element hotărîtor în alegerea posturilor, înscris rațional în paragrafele legii privitoare la repartizare a fost și prioritatea pentru cei care au solicitat catedre de muzică în locurile natale sau

Abordăm samsa artistică. Repartizarea s-a făcut la București. Tovarășul prof. univ. DORIN POP, decanul Facultății de profesori de muzică, de la Conservatorul din Cluj, ne declara extremă obiectivitate a prevederilor legii de repartizare. Totuși, comisia de repartizare a fost pusă pe parcurs în dificultate. Absolvenții s-au prezentat în fața comisiei de repartizare fără să cunoască în extenso prevederile acestei legi, întrucît prelucrarea ei s-a făcut defectuos. La acest lucru s-a adăugat și publicarea tardivă a listelor de posturi — numai cu trei zile înainte de repartizare, în timp ce legea stipula publicarea posturilor cu cel puțin 10 zile înainte de prima zi de repartizare. În acest caz, multe opțiuni s-au concretizat în ultimul moment cu sprijinul concret al cunoștințelor de geografie a membrilor comisiei de repartizare. Un element hotărîtor în alegerea posturilor, înscris rațional în paragrafele legii privitoare la repartizare a fost și prioritatea pentru cei care au solicitat catedre de muzică în locurile natale sau

NECESITATEA COMBATIVITĂȚII

de MIRCEA IORGULESCU

Nu fără uimire descopăr într-o revistă studentescă un text precar în care un tînăr vorbește pe cel mai irreverențios ton de un cunoscut critic și istoric literar, personalitate de frunte a vieții noastre culturale și — culme a ironiei! — profesor universitar și decan al unei facultăți totodată. Încerc să-mi amintesc îndemururile lui G. Călinescu: „Nu fiți negători, nu vă depărtați de vremea voastră, căci soarele luminează orice parte a pămîntului și se vede și din prezent. Să nu vă feriți decît de platitudine, adică de conformare superficială. Fiți studenți universitari, aplicați-vă timpului cu universalitatea spiritului vostru” — dar ce folos? Cu aceleași sentimente citesc, sub semnătura unui poet productiv, nu și înzestrat, o seamă de afirmații bădănoase despre critica literară, învinută în bloc de grave păcate, și-mi dau seama că autorul în chestiune nu încearcă, de fapt, lămurirea unor probleme de principiu, ci, lichidarea unor conturi personale, de autor nemulțumit de felul în care a fost primit. Tot așa, „replica” studentului de care vorbeam — pentru că e o replică — nu are nici o legătură cu acele „fenomene contradictorii, analogice cu oscilarea glasului înaintea pubertății”, despre care scria tot Călinescu; fapte mai vechi explică totul. La o înfîntare a revistei România literară cu studenții bucureșteni, unde „marea problemă” ar... publicarea de urgență, masivă și fără rezerve a oricăror producțiuni în revistele literare și de cultură, criticul și istoricul literar despre care s vorbește a susținut necesitatea unei selecții riguroase și severe, ceea ce, se vede abia acum, a iritat grozav pe solicitanții de spațiu tipografic; și numai cine nu a lucrat într-o redacție nu își poate imagina popoul de elucubrățiuni venite zilnic prin poșta ori prezentate de înșiși autorii lor. În loc să intre cuvioșnic în bibliotecă, tînărul ripostează „zdrobitor” (de fapt, impertinent), fără a fi cumva impresionat de autoritatea celui pe care se iluzionează a-l crede... adversar (de idei!).
Nu sînt acestea singurele semne datorită cărora ne-am putea întreba dacă nu trecem printr-o „criză de respect” a criticii literare; despre ideea de autoritate a criticii literare s-a discutat deseori în ultimii ani, dovadă că a preocupat în cel mai înalt grad. Este mai presus de orice în-

(Continuare în pag. 6 II-a)

Au încheiat recoltatul

Oamenii muncii din întreprinderile agricole de stat au aplicat în practică a agriculturii, tărani cooperatori din județul Argeș au încheiat recoltatul cerealelor — păsoase pe cele aproape 50 000 ha. cultivate în acest an.

Anunțînd acest nou succes, într-o telegramă adresată Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, Comitetul județean Argeș al P.C.R. și Consiliul popular județean subliniază, printre altele:

Recenta vizită de lucru, pe care ați întreprins-o în județul nostru, prețioasele indicații pe care le-am primit au constituit pentru lucrătorii ogoarelor un nou motiv de angajare generală în marea efort de înfăptuire a sarcinilor ce ne revin.

Noul succes pe care îl raportăm astăzi este o urmare a aplicării în practică a programului inițiat de dumneavoastră privind îmbunătățirea organizării conducerii și planificării muncii în agricultură, a lărgii cointeresei materiale a unităților și lucrătorilor din agricultură pentru executarea lucrărilor la timp și de cea mai bună calitate.

Insufleții de înalt exemplu de spirit militanți, revoluționari pe care activitatea dumneavoastră de zi cu zi ni-l oferă — vă asigurăm, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom acționa cu fermitate, vom lua toate măsurile necesare ca să putem răspunde exigențelor conducerii partidului în vederea îndeplinirii cu succes a programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră, adoptat de cel de-al X-lea Congres al P.C.R.

Si cooperatorii, mehanizatorii, inginerii și tehnicienii care lucrează pe ogoarele județelor Prahova și Ialomița au raportat — în telegrama trimisă cu acest prilej tovarășului Nicolae Ceaușescu — încheierea recoltării grîului și orzului, multumind pentru prețioasele indicații primite cu prilejul recentelor vizite de lucru.

Ieri cei 170 de tineri constituiți în tabăra de la Izvorul Mureșului ca brigadă de muncă patriotică s-au reunit în primul lor concurs, pe șantierul Institutului politehnic din București.

Exemplul lor stimulator se adresează mobilizator tuturor studenților fără o dată cu chemarea: Dragi colegi, să facem din întreaga perioadă a vacanței o sesiune a muncii patriotice.

Foto: PAVEL TINJALĂ

Tristul anonim al unor tineri pierde-vară

De cite ori curiozitatea profesională îmi oferă prilejul să stau de vorbă cu tineri care, într-o împrejurare sau alta, au încălecat normele conviețuirii sociale devenind sau fiind în curs de a deveni infractori, mă întreb cînd și în ce fel, pe parcursul vieții lor, evoluția firească spre maturitate a fost întreruptă și de ce anume, ce dereglare a intervenit în sistemul pe care tînărul îl stabilește continuu cu lumea, cu valorile ei, cu legile scrise și necrise ale existenței. Deseori justificările pornesc de la faptul că dorința de a ieși din anonim, de a te remarcă printre cei de-o vîrstă împinge spre comportări sociale devenind sau fiind în curs de a deveni infractori, mă întreb cînd și în ce fel, pe parcursul vieții lor, evoluția firească spre maturitate a fost întreruptă și de ce anume, ce dereglare a intervenit în sistemul pe care tînărul îl stabilește continuu cu lumea, cu valorile ei, cu legile scrise și necrise ale existenței. Deseori justificările pornesc de la faptul că dorința de a ieși din anonim, de a te remarcă printre cei de-o vîrstă împinge spre comportări sociale devenind sau fiind în curs de a deveni infractori, mă întreb cînd și în ce fel, pe parcursul vieții lor, evoluția firească spre maturitate a fost întreruptă și de ce anume, ce dereglare a intervenit în sistemul pe care tînărul îl stabilește continuu cu lumea, cu valorile ei, cu legile scrise și necrise ale existenței.

atitudini și comportări necorespunzătoare, și cu părinții acestora. Motivele pentru care au fost chemați nu sînt grave sau mai bine zis, nu sînt ieșite din comun. Ion Stasec, Aurel Ursu și Ion Cosma au fost găsiți jucînd jocuri de noroc. Primul este elev în anul II la Liceul industrial de transporturi, al doilea a candidat la o școală profesională fără să reușească.

GALINA ENISTEANU

(Continuare în pag. 6 IV-a)

PE AGENDA ZILEI

TELEGRAME

Președintele RICHARD NIXON, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, următoarea telegramă: Stimate domnule președinte. Amabilul dv. mesaj transmis cu ocazia aniversării independenței noastre a fost apreciat de către „oși americani și, în numele lor, așa dori să vă exprim dumneavoastră, guvernului și poporului României, mulțumirile noastre pentru atenția dumneavoastră. Doamna Nixon și cu mine ne amintim cu mare plăcere de vizita pe care dumneavoastră și Doamna Ceaușescu ați făcut-o în Statele Unite în octombrie 1970 și dorim să ne folosim de această ocazie pentru a vă transmite calde urări dumneavoastră și Doamnei Ceaușescu.

HAILE SELASSIE I. Împăratul Etiopiei, a trimis o telegramă tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în care se spune: Mulțumesc Excelenței Voastre în modul cel mai sincer pentru mesajul de bune urări trimis cu ocazia aniversării zilei mele de naștere. Adreze, la rîndul meu, Excelenței Voastre călduroase urări de bine și de continuă dezvoltare a țării dumneavoastră.

Adunare consacrată aniversării a 80 de ani de la înființarea P.C. Bulgar

La Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, a avut loc luni după-amiază o adunare organizată de Comitetul municipal București al P.C.R., cu prilejul celei de-a 80-a aniversări a creării Partidului Comunist Bulgar. Au participat Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., Ion Popescu-Puturi, membru al C.C. al P.C.R., membru al Consiliului de Stat, directorul Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R. Nicolae Ecobescu, membru su-pleant al C.C. al P.C.R., adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Cătrinescu, adjunct de secție la C.C. al P.C.R., reprezentanți ai unor organizații obștești, membri de partid din ilegalitate, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, un mare număr de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene. Erau prezenți Spas Gospodov, ambasadorul Republicii Populare Bulgaria la București și membri ai ambasadei. După întoarcerea imnurilor de stat ale României, adunarea a fost deschisă de Constantin Prodan, secretar al Comitetului sectorului I P.C.R. — București. Despre semnificația acestui eveniment în istoria poporului bulgar a vorbit Ion Popescu-Puturi, care a subliniat deosebit de însemnată pe care a avut-o crearea Partidului Social Democrat Bulgar în organizația luptei clasei muncitoare, a tuturor forțelor înaintate ale societății bulgare, pentru înfăptuirea aspirațiilor de libertate, democrație și progres social. Vorbind la relevat succesele remarcabile obținute de poporul bulgar în anii construcției socialiste, sub conducerea P.C. Bulgar, în toate domeniile de activitate. Au fost, de asemenea, evocate legăturile străvechi de prietenie dintre poporul român și poporul bulgar, solidaritatea internațională dintre mișcarea muncitorească și socialistă din România și Bulgaria. A luat apoi cuvîntul ambasadorul Spas Gospodov. După ce a mulțumit pentru înalta apreciere dată activității desfășurate timp de opt decenii de parti-

CRONICA U. T. C.

Ieri a sosit în țară o delegație a Uniunii Tineretului Comunist (K.I.S.Z.) din armata R.P.U. condusă de locotenent colonel Sandor György, care face o vizită în țara noastră. La sosire, în Gara de Nord, delegația maghiară a fost întâmpinată de căpitan Mateescu Nicolae, membru al Biroului C.C. al U.T.C., secretar adjunct al Consiliului Politic Superior al Forțelor Armate. Ieri s-a înnoptat în țară venind de la Budapesta, delegația U.T.C., formată din tovarășii Ciofu Doina, membru suplent al Biroului C.C. al U.T.C., Chiriac Ion, secretar al Comitetului județean Iași al U.T.C., Andrei Gheorghe, membru al Consiliului Elevilor, care a participat la Seminarul european al elevilor din liceu, desfășurat în capitala R.P.U. La sosire, pe aeroportul București-Otopeni, delegația a fost întâmpinată de tovarășul Ștefan Cantacuzino, membru su-pleant al Biroului C.C. al U.T.C.

NECESITATEA COMBATIVITĂȚII

doială că se pot impune criticii suficiente erori și, în primul rînd, o atitudine tolerantă față de nonvalori, o diplomatică „neglijare” mai exact spus. Cu un fel de superioră condendență — și cu un cert sentiment de zădărnici — nu sînt comentate decît cîrțile scotice „sigure”, actual critic transformîndu-se adesea într-o incursiune de manifestări entuziaste. Însă prin renunțarea la celălalt termen al formulei de existență a criticii — respingerea fermă, bine argumentată, intenționată pe criterii sigure și consecvente urmăriți, juste ideologice — s-a creat un climat de îngăduință, extrem de favorabil proliferării voioase a compunerilor fără nici o valoare, caduce încă înainte de a fi tipărite. Așa se explică, într-o mare măsură, de ce a înflorit toată o literatură minoră, de minimă rezistență, o vegetație sufocantă de tipărituri mediocre și submedice, confecționate cel mai adesea după ulimul „șlagăr” literar, căci mimetismul este forma cea mai răspîndită a velleitismului și grafomaniei. Preferînd să nu la ia în seamă, critica a constituit rarori un obstacol serios pentru noianul de maculatură, impresionant prin dimensiuni dacă nu și prin alte însușiri. Eroarea sîdă alt în propulsarea unor scrieri fără valoare cit și în orientarea exclusivă a privirii spre pisciri, în refuzul de a cuprinde și explora întregul spațiu. O frică aproape superstițioasă de combativitate — iar punctul nevralgic, deși a face critica actualității literare însemnă a scruta cu îndrăzneală tot ceea ce se petrece în jur, fără închideri diplomatice din ochi. Așa cum s-a subliniat și în recentele documente de partid, nu este vorba de o modificare a criteriilor, ci de o mai mare continuitate și de o mai decisa aplicare a lor la întreaga realitate literară. Opiniile tranșante, atitudinile intransigente, judecata de valoare emisă fără falsă generozitate vor supăra, firește, dar vor contribui cu siguranță la rezolvarea unei „crize de respect” prin care s-ar părea că trece azi critica literară.

MUNCA PATRIOTICĂ

LA INTREȚINEREA SISTEMELOR DE IRIGAȚII

Aproape cinci sute de tineri din orașul Galați, comuna Tulucești și Frumușița au răspuns la inițiativa Comitetului județean U.T.C. de a participa la întreținerea sistemelor de irigații din incinta îngulită a Brateșului de Sus. După cum ne spunea tovarășul Ion Cinepă, președintele Consiliului tineret sâtesc — de la 1 august au început lucrările pe primele lungimi de canal, ce se întind pe suprafețele I.A.S. Tulucești. Tinerii vor fi prezenți pe șantier în fiecare sîmbătă după amiază și duminică dimineața. Numărul lor va crește pe măsură ce alte organizații U.T.C. din comunele apropiate vor răspunde chemării. Nu există un termen limită de terminare a lucrărilor dar tinerii și-au luat angajamentul să se achite de sarcina asumată cît mai curînd. C. POPESCU

REPORTAJ DE BUZUNAR

TOȚI PATRU

Prima dată s-au întîlnit în urmă cu cîțiva ani în curtea școlii profesionale, în febra examenelor de admitere. — Tu la ce te-ai înscris? — La rectificare. Dar tu? — Mi-am ales strungaria. Mihai Dincă și Florin Crîngaru intraseră la rectificatori; Mihai Stoica și Nicolae Olteanu s-au înscris la strungărie. S-au împrietenit imediat, aveau ceva comun care li apropia, poate societatea, seriozitatea, dorința de a se afirma. Cu emoții explicable și-au căutat după examinare numele pe lista reușitorilor. Toți patru figurau pe locurile de frunte, cu mediile cele mai mari. — Cum vom face în vacanță? — Propun să ne înscrim în

REPORTAJ DE BUZUNAR

TOȚI PATRU

Prima dată s-au întîlnit în urmă cu cîțiva ani în curtea școlii profesionale, în febra examenelor de admitere. — Tu la ce te-ai înscris? — La rectificare. Dar tu? — Mi-am ales strungaria. Mihai Dincă și Florin Crîngaru intraseră la rectificatori; Mihai Stoica și Nicolae Olteanu s-au înscris la strungărie. S-au împrietenit imediat, aveau ceva comun care li apropia, poate societatea, seriozitatea, dorința de a se afirma. Cu emoții explicable și-au căutat după examinare numele pe lista reușitorilor. Toți patru figurau pe locurile de frunte, cu mediile cele mai mari. — Cum vom face în vacanță? — Propun să ne înscrim în

BRIGĂZILE DE MUNCĂ PATRIOTICĂ

brigăzile de muncă patriotică pe șantierul șoselei Cîmpulung-Brasov... Toți patru au subscris la această entuziastă idee. Toamna s-au întors la școală cu chipurile puternic bronzate, cu trupele fortificate, mai viguroase, mai bărbătești. O bună parte din cele trei vacanțe din anii de școală și-au petrecut-o în ritmul lăptos de tirăsoape pe diverse șantiere ale orașului.

După terminarea școlii și intrarea în producție în aceeași secție — scolarie — a Uzinei mecanice au luat o nouă decizie pentru destinația lor: continuarea învățăturii la liceul seral. Astăzi, în fiecare seară se întîlnesc toți patru în sălile de cursuri ale liceului, în aceeași veche și permanentă competiție pentru autodepășire, pentru afirmare.

Cu cîva timp în urmă au bătut la ușa biroului maestrului G. Constantinescu. Vizita lor în grup nu l-a surprins. Se obișnuise toată lumea cu prietenia dintre ei, li știa nedespărțiți. — Dorim să devenim membri ai organizației de bază din atelierul nostru. Nici această destăinuire nu l-a surprins pe maestrul Constantinescu. Li cunoștea ca pe unii dintre cei mai vrednici și mai apreciați muncitori din secție, ca cei mai activi tineri ai organizației U.T.C.

În acest caz am și eu o dorință — le-a răspuns secretarul de partid. Să fiu cei dintii care să vă dea cu toată căldura o recomandare. Și l-a recomandat pe Mihai Dincă. Cu aceeași căldură, cu aceeași convingere maestrul Stroe Visarion, rectificator Florian Ivan, sculerul Ion Ișean — secretarul organizației U.T.C. — i-au recomandat pe ceilalți trei. Recent, la recomandările lor s-au alăturat în unanimitate compuziții întregii organizații. Dincă, Stoica, Olteanu și Crîngaru — toți patru — au consimțat la cei 19 ani ai lor, la visurile realizate, o nouă împlinire: intrarea în rândurile Partidului Comunist Român. ROMULUS LAL

POSTA DE IERI

STUDENTII FOLCLORIȘTI

Iulie 1971. În satul Sirbi, comuna Budești, străveche așezare românească din Țara Maramureșului au sosit, însoțiți de cadre didactice, studenții folcloriști de la Facultatea de limbă și literatură română și de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu” din București. Organele județene de partid și de stat Maramureș ne-au acordat de la început tot sprijinul, iar locuitorii, prin ospitalitatea și bunăvoința lor, au transformat din informatori în adevărați prieteni, în călăuze competente care ne au ajutat concret în realizarea cercetării. Marica Gheorghiu, Dămiian Ion, Bălin Maria, Mois Vasile sînt doar cîteva nume ale însoțitorilor noștri.

Încă din prima zi s-au format echipele tinerilor cercetători: unele studiază istoria acestor locuri, altele proza populară, lirica și epica populară, altele obiceiurile și datinile, modul de viață și de comportament lexical. Subliniem cu satisfacție că în acest an cercetările studenților sînt corelate cu planul de cercetare al Institutului de etnografie și folclor, care a deplasat aici specialiști competenți sub conducerea prof. dr. doc. Mihai Pop cum sînt: C. Eretescu, Sanda Galopentia, Mariana Kahane, Ligia Georgescu, experimentatul tehnician Nicolae Mănescu care ne-a însoțit în toate deplasările, la care se adaugă cercetătorii din județul Maramureș: Isidor Ripă, I. Lătuș, P. Dengeh-Izanu, P. Cupcea.

Așadar aici, pe Valea Cosăului, într-o localitate a cărei primă atestare oficială datează din anul 1405, studenții folcloriști realizează un act de cultură care a înaripat în succesiunea lor generațiile de intelectuali legați prin tot ce au mai bun de țară, de popor. EUGEN MARINESCU asistent universitar

După partida de dublu

ROMÂNIA-INDIA: 2-1

Țiriac conduce, la intrerupere, tot cu 2-1 pe Mukherjee

DELHI 2 (Agerpres). — A treia partidă de simplu a meciului de tenis România — India a opus românului Ion Țiriac pe indianul Jaidēp Mukherjee. Intîlnirea s-a întrerupt din cauza întinerii celui în situația de 3-4, 7-5, 6-3, (2-1 la seturi, în favoarea lui Țiriac. Astfel pasionanta dispută dintre cele două formații va continua astăzi cu partida Țiriac — Mukherjee și desfășurarea ultimei partidă de simplu între Ilie Năstase și Premjit Lal. Scorul general este favorabil echipei române cu 2-1. Tenismenii români au câștigat proba de dublu, întrecînd cu 6-3, 6-4, 8-1 cuplul Mukherjee, Lal. Coreșpondenții agenților internaționali de presă evidențiază jocul excelent al lui Ilie Năstase, precum și revenirea de formă a lui Țiriac. Partida de dublu s-a desfășurat la reluare pe un teren muat de ploaie, dar românii le-au trebuit numai 7 minute pentru a câștiga cu 6-6 al treilea set, întrerupt în avantajul indienilor (6-5). Cuplul român și-a adjuceat setul patru cu 6-1 în 15 minute, demonstrînd o coeziune perfectă.

TUR DE ORZONT ÎN HANDBAL

Acum, în plină vară, cînd majoritatea handbaliștilor își petrec o binemeritată vacanță după cele mai disputate ediții ale campionatului național, reprezentativele țării continuă pregătirile, aflîndu-se la mijlocul unui bogat sezon internațional. ● Selecționata feminină, după eșecul în „Trofeul Iugoslavia” a avut o scurtă perioadă de odihnă... activă, pe Coasta Dalmată, unde a susținut o serie de partide amicale cu echipe de club. Reîntoarse în țară, handbaliștele noastre s-au pregătite o săptămîină la Oradea, plecînd apoi în Ungaria pentru

TUR DE ORZONT ÎN HANDBAL

a participa la cea de a 6-a ediție a „Cupei Balaton”. În primul rând, în cadrul turneului reprezentativa noastră a întrecut echipa Olandei cu 9-8 (5-4). Iată și componența lotului român antrenat de profesorul Gabriel Zugrăvescu și Simion Pompliu: Climovski și Buzas (portari), Băicoianu, Dumitru Schramko, Arghir, Sos, Ibadula, Popa, Metznerath, Oancea, Maghiari și Miklos. ● Représentativa masculină s-a aflat, timp de două săptămîni într-o tabără de pregătire la Poiana Brașov. Principiul obiectiv al antrenamentelor: menținerea formei handbaliștilor și îmbunătățirea pregătirii fizice generale. Antrenorii Mihai Nedel și Oprea Vlase vor pleca împreună cu echipa la Varna, unde reprezentativa noastră va susține (în 13 și 15 august) două partide amicale cu selecționata bulgariei. Din lot fac parte următorii jucători: Peniu și Cărbun (portari), Cătu, Bota, Chiesid, Birtalan, Coasă, Stockl, Gruiă, Dan Marin, Samungi, Moldovan, Voinea, Ștef, Licuși Marinescu. ● Selecționata de tineret (masculină și feminină), au efectuat cîte două săptămîni de pregătire sub conducerea antrenorilor Mihai Pinteș și respectiv Eugen Bartha. Mîine seară echipele vor pleca în Bulgaria pentru a participa la turneul internațional dotat cu „Cupa Prieteniei”, care se va desfășura între 4-8 august la Tolbuhin. AL. HORIA

„Forță, sănătate, armonie fizică” Curs practic de culturism

La catedră: profesorii TIBERIU BAN și DUMITRU HÎTRU

LECTIA A XVII-A Exerciții de încălzire (fete — XI): F-K) Culcat pe covor, cu fața în jos, brațele întinse înainte. Extensia trunchiului o dată cu ridicarea picioarelor. Dozare: 3 x 6 repetări. F-L) Culcat pe spate, cu brațele întinse în prelungirea corpului. Ridicarea picioarelor în seziind echer, miinile pe sold. Revenire în culcat. Dozare: 3 x 5 repetări. F-M) Ne așezăm pe genunchi, sprînjîndu-ne pe palme, capul aplecat înapoi. Răsucirea trunchiului spre dreapta o dată cu ridicarea brațului stîng lateral. Revenire. Apoi, ridicarea brațului drept și răsucirea trunchiului spre stînga. 2 x 6 repetări de fiecare braț. F-N) Sprîjin, culcat înapoi. Îndoirea brațelor simultan cu ridicarea unui picior întins. Revenire. 2 x 10 repetări la fiecare picior. F-O) Sprîjin, ghemuit. Ridicăm un picior înapoi în cumpănă, avînd palmele sprînjinite pe sol. Ne arcuim puternic. Revenire în sprîjin ghemuit. Dozare: 2 x 8 repetări de fiecare picior. EXERCITIILE SAPTAMINII A XVII (băieții) Reluăm 61 i (izometrie); 62 (membrule superioare) 63 (trunchiul și 64 (membrule inferioare). Treccm la exercițiile săptămîinii: Ex. 65 i: Din poziția stînd, depărtat pe scîndură, avînd bastonul la nivelul pieptului — flexia antebrațului pe braț. Dozare 2 x 5 secunde. Ex. 66 (membrule superioare): Din poziția culcat înainte pe banca dreaptă — brațele cu gantere lingă cor, întinderea lor pe lingă trunchi — înainte. Dozare 2 (8 x 2-4 kg.). Ex. 67 (trunchi): Din poziția stînd depărtat, cu corpul îndoit și brațele între picioare, extensia trunchiului și ducerea brațelor prin înainte, sus. Dozare: 2 (10 x 2-4 kg.). Ex. 68 (membrule inferioare): Din poziția stînd cu brațele în lateral sau sprînjinit de masă, genoflexiuni pe un picior. Se va lucra alternativ. Dozare: 3 serii x 6 repetări.

JURNAL DE VACANȚĂ

PAUȘA — TABĂRA TINERILOR RADIOAMATORI

250 de elevi din toate județele țării, responsabili ai cercurilor de radio și electrotehnică din licee, școli profesionale și post-liceale și-au luat rămas bun de la tabăra de instruire a C.C. al U.T.C. organizată la Paușa (Vâlcea). Cele două săptămîni petrecute aici au constituit pentru pasionații radioamatori și electrotehnicieni un rodnic schimb de experiență. Discuțiile metodice, purtate în prezența unor specialiști în materie, au dezbătut probleme legate de organizarea și desfășurarea acțiunilor în cercurile respective, sarcinile ce revin organizațiilor U.T.C. din școli în acest domeniu de activitate. Numeroase alte activități, vizînd formarea deprinderilor și însușirea cît mai largă a cunoștințelor, au avut asigurată reușita printr-o fructuoasă colaborare cu factorii de specialitate. Astfel, cu sprijinul unei unități militare elevii au participat la o „vîntătoare de vîlpi” dovîndînd însușirea și siguranța în detectarea emițătoarelor ascunse în pădure. Concuratul pentru cel mai bun telegrafist al taberei sau cel al radioamatorilor au etalat cunoștințele deosebite și indemi-

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema BRIGADA DIVERSE IN ALER... CUM AM DECLANSAT AL... DOILEA RAZBOI MONDIAL... CORTUL ROȘU: rulaază la Floarea (orele 16); 19) TORNUL DE ARAMA: rulaază la Buzesti (orele 18,30); 18). Grădina Buzesti (ora 20,15). AL 41-LEA: rulaază la Unirea (orele 18, 18,30). Grădina Unirea (ora 20,30). SUNETUL MUZICII: rulaază la Lira (ora 18,30), Popular (orele 18,30), Grădina Lira (orele 20). FACEREA LUMI: rulaază la Cosmos (orele 18,30); 18, 20,15). NOTRE DAME DE PARIS: rulaază la Arta (orele 18,30); 18), Grădina Arta (ora 20,15). UN SURS IN PLINA VARA: rulaază la Laromet (orele 18,30; 18,30). GRESEALA FATALA: rulaază la Miorita (orele 18, 18,30; 18, 18,30; 18,30). BUCUREȘTI: rulaază la Grădina Bucegi (ora 20,15). MAYERLING: rulaază la Muncă (orele 18, 18,30). SECRETUL DIN SANTA VITORIA: rulaază la Vitan (ora 18, 17,30), Grădina Vitan (ora 18, 17,30). IN ARȘITA NOPTII: rulaază la Dacia (orele 8,30-20 în continuare). ÎNTILNIRE CU O NECUNOSCUTA: rulaază la Grivita (orele 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). FEOVAR: (orele 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45) Melodia (orele 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45) Grădina Melodia (orele 9, 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). DISPARITIA LUI TIMO: rulaază la Mogleș (orele 15,45; 17,45), Grădina Mogleș (ora 20,15). ÎNRĂGOSTIȚII: rulaază la

Săltară ideea organizării acestor consfătuiri preluată din planul de muncă al Consiliului Tineret Muncitoresc de pe lângă C.C. al U.T.C. și finalizată de către consiliul de specialitate din cadrul Comitetului Județean Brașov. Cu atât mai interesantă cu cât scopul nu fusese formulat de la început cu claritate: valorificarea experienței existente pe linia ridicării nivelului combativității, a spiritului militant...

... și să participe numai cei aleși în organele de conducere, spunea tovarășul Gheorghe Panță de la Râșnov. Și chiar cei aleși, membrii comisiilor de specialitate lasă lucrurile doar pe seama președinților, a responsabililor de comisii. Gred că noi avem posibilitatea de a fo-

lăsa sarcinilor, să se intereseze de câștigurile fiecăruia dintre ei, sublinia maestrul Viorel Butu de la Uzinele Rulmentului Brașov. Consider, de asemenea, necesară, ca o condiție a îndeplinirii acestei misiuni destul de complexe, participarea sa la acțiunile organizației U.T.C. și

Nicolaș Oprea președintele Consiliului Tineret muncitoresc Prahova. Un mare număr dintre maestrul chestionați declară că nu participă deloc la acțiunile organizate de U.T.C. și în consecință nici nu cunosc și nu înțeleg de măsurile ce se stabilesc în acest cadru. O bună

parte din tinerii apreciază ca fiind insuficientă acțiunea de instruire din partea maestrilor. În rândul lor există aprecieri că în cele mai multe din cazuri își oferă sfatul, intervenționează doar la cererea tinerilor. — E necesar ca atât maestrul cât și organizația U.T.C. să intervină și acționeze pentru educarea muncitorească a tinerilor. Prin exemplele comparative să le

— Vom putea vorbi mult și bine despre aspectul pedagogic al activității maestrului, spunea tovarășul I. Rădulea de la Combinatul chimic Făgăraș. Nu trebuie să uităm însă realitatea că ei nu dispun nici de cunoștințele nici de deprinderile necesare în asemenea împrejurări. O asemenea situație nefavorabilă se cere remediată prin program școlar de la școlile de maistri. Opiniile care merită a fi notate pentru referințe exacte la obiectul dezbaterii sînt mult mai numeroase. Am redat o parte dintre ele așa cum au fost exprimate. Ele dau o imagine a felului cum participanții la consfătuire au dat curs invitației de a se pronunța asupra unui asemenea subiect fără îndoială complex, comportînd numeroase înțelțuri de investigație, unele concluzii pentru viitor.

Din cadrul locului se cuvine să subliniat că așa cum în viața organizațiilor U.T.C. din întreprinderi tehnicienele este relativ puțin familiarizată cu problemele, cu specificul de presăpări învitate din poziția aparte deținută în procesul de producție, tot atât mai puțin cunoscute au fost și referințele din cadrul consfătuirilor de la Brașov. S-ar putea ca de vină să fie și participarea nu atât de numeroasă ca în celelalte cazuri. Așa cum tot atât de bine să fi jucat un anumit rol și absența unor personalități distinse în organizațiile U.T.C. ce a găsi cel mai pozitiv mod de a dialoga cu tineretului, tinerii care prin pregătirea sa ar putea să preia și din prerogativele maestrului și ale inginerului. Meritoriu rămîne totuși faptul că atât maestrul propus ca bază de pornire cât și discuțiile s-au stră-

Ing. FLORIN VIȘAN

Cartierul în care ne aflăm — „Progresul” II, cum i se spune — era pentru mine un peisaj înedit. Ușurința cu care însoțitorul meu mă purtase prin acest labirint al blocurilor, unele încă în fază de construcție, mă determină să-i împărtășesc presupunerile mea că ar fi locatarul vreunui apartamentelor de aici. — Cunoșc tot cartierul, îmi răspunde calm, zîmbind cu o neașteptată satisfacție. Apoi mă lămuri. „Lucrez aici”. După o scurtă pauză, timp în care zăbovesc asupra amintirilor, adăugă: „Acum un an, cînd am venit la Slatina — înainte am executat lucrări industriale și construcții de locuințe la Rimnicu Vilcea — o dată cu înființarea I.J.C.M.-Olt, mărturisesc, mă cam îngrijora faptul că n-am să mă descurc ușor. Șantierul 3-instalații era doar un lot; cadrul șantierului de construcții. Întreaga răspundere în ce privește partea de instalații, îmi revenea mie. Nu aveam șef de șantier și a trebuit să muncesc foarte mult. Lipsese materialul, forța de muncă era insuficientă, mă rog, ca la înființarea oricărui șantier. Dar... Acum inginerul șef al Șantierului 3 instalații din Slatina nu mi pare îngrijorat. Din contră. — Greuțăți întâmpinăm, fi-rește și acum. Dar speranțele sînt mari. Vom realiza planul deși sarcinile pentru acest an sînt duble. Pentru încrederea sa îmi oferă un singur argument — oamenii. Acei tineri instalatori, în majoritate necreștiți de 30 de ani, care au înțeles că trebuie să-și facă datoria. Oamenii de care inginerul șef Florin Vișan a reușit să se apropie cu atîtă ușurință. În discuțiile individuale, la sedințele operative de producție, sau la Școala de calificare unde este președintele al comisiei de examinare, tinerul inginer a reușit să le cîștige acestora deplina încredere. — Sînt băieți buni, afirmă lapidar inginerul șef Vișan. În schimb, îmi dai seama că adevărată apreciere pe care o dă muncii acestora, este cînd afirmă cu mîndrie: „S-au realizat lucrări frumoase: centrala „Progresul” II, hala de prefabricate din beton de la Craci, poligrafia, sute de apartamente... — Voi reveni la Slatina și voi găsi alte blocuri, poate cartiere noi. Nu-mi ca mai fi greu să mă orientez, pentru că voi afla aici pe unul dintre cei mai competenți „ghizi” ai noului oraș — ing. Florin Vișan.

NEAGU UDROIU

TINĂRUL SPECIALIST ÎN RELAȚIE DIRECTĂ CU EXIGENȚELE PRODUCȚIEI

INSEMĂNĂRI DE LA CONSFAȚUIREA TINERILOR MAIȘTRI, TEHNICIENI ȘI INGINERI ORGANIZATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL TINERET MUNCITORESC ȘI CONSILIUL JUDEȚEAN TINERET MUNCITORESC BRAȘOV

... lăsa mult mai bine pe tinerii ingineri, iar aceștia la rîndul lor au prilejul de a se exprima mult mai complet. — Ne-au reținut atenția, pe această ultimă idee, desele referințe la cercurile de creație tehnico-științifică care au la Brașov o tradiție mai îndelungată. Asemenea colective, aducînd alături ingineri de diferite specialități, își dovedesc pe zi ce trece virtuțile de stimularea a capacității tehnice, de antrenare a acestora în rezolvarea unor teme de cercetare sau proiectare luate din programul de producție al întreprinderilor. Putem aprecia că observațiile făcute pe marginea felului cum ele își desfășoară activitatea, sugestiile pentru mai bună valorificare a lucrărilor efectuate sînt de un folos real. Am sublinia, în legătură cu aceasta, ideea enunțată de studentul Alexandru Precopiu de la Institutul politehnic Cluj ca la activitatea propriu-zisă de investigație științifică pe durata practicii să fie antrenată și studenții dîndu-le astfel posibilitatea de a-și suda mai bine cunoștințele. Ar fi, credem, noi și o modalitate de direcționare a preocupărilor acestora. Însă încă în seamă arbitrarului după cum au tinut să sublinieze numeroși vorbitori.

... rolul și locul maestrului în formarea tinerului muncitor. Astfel formulat, referatul prezentat de către tînărul Dumitru Manoliu, maestrul la Electroprecizia Săcelea a avut dubla calitate de a orienta discuțiile către rolul formativ al maestrului, și nu cel tehnic propriu-zis, ferind în acest mod și dezbateră de o plutare în generalități, lucru oarecum facilitat de aria cuprinzătoare a temei. A fost credem noi și punctul cel mai reușit al consfătuirii. Iar dintre subiectele abordate fără îndoială mai adesea a revenit cel privitor la polyvalența atribuțiilor maestrului ca organizator al producției și pedagog, decurgînd din poziția sa cea mai apropiată de tineri, de realizarea bunurilor materiale. „Evident, formarea oamenilor, reținerile din partea ei la locul de muncă, selecționarea și repartizarea lor, formarea acestora în spiritul muncii, al tradițiilor de luptă și muncă ale clasei muncitorești, în spiritul respectului, al prețuirii producătorului de valori nu este un capitol aparținînd doar de maestrul. „Dar el are un mare rol în această direcție, accentua referatul. De aceea și trebuie să se țină o strînsă legătură între maestrul și organizația U.T.C., o colaborare permanentă pe linia mobilizării la muncă a tinerilor.”

... Am reținut sublinierea că maestrul care trebuie să fie nu numai un bun meseriaș, să știe să împartă sarcini la știnta și în dreapta, în orice împrejurare, la locul de muncă și în societate. „A fi un bun conducător presupune existența calității de a ști să te aprobei de colectiv, de a repartiza în așa manieră sarcinile de producție încît cerințele îndeplinirii ritmice și de bună calitate a planului să fie întocmit satisfăcute.”

... Am reprodus intenționat mai pe larg aceste pasaje pentru a da posibilitatea să se înțeleagă spiritul în care s-a conceput dezbateră propriu-zisă. Ce au spus vorbitorii? — Maistrul trebuie să-și înțeleagă obligația de a se ocupa îndeaproape de pregătirea profesională și politică a tinerilor în subordinea și alături de re-

GRIGORE CERNOVSCHI: „Lana aceasta ea realizează mai mult decît precedea norma de producție. Și totuși, căi rog să mă credeți, nu sînt mulțumit...”

MARIAN BERCE: „Lucrez la o mașină cu comandă program. El este în ecena față de plan cu un trimestru...”

LA UZINELE DE MAȘINI ELECTRICE CHIPUL TINERETII PE DIAGRAMA REALIZĂRILOR

În primul semestru al anului, Uzina de mașini electrice din Capitală prezintă o carte de vizită care onorează colectivul de muncă de aici. Competiția cu timpul continuă în aceste zile la fel de îndrăgîț. Lucru firesc, dacă ne gândim că produsele uzinei sînt așteptate în țări de țări ale lumii, că motoarele ce se fabrică de către întreprinderea bucureșteană sînt solicitate de numeroși beneficiari interni. Iar tinerii, al căror număr depășește la ora actuală cifra de 1000, știu foarte bine acest lucru, știu că se impune ca și de azi, fără nici o derogare, să-și potrivească pașii ritmului alert al colectivului din care fac parte.

Aparatul de fotografiat a năvălit prin la locul de muncă pe cîțiva dintre aceștia. Tinerii înfășurați în secțiile de fabricație, preocupați să fructifice în avantajul îndeplinirii și depășirii planului minutele efective de producție. Această imagine dinamică a lucrului de muncă, pufînd în localități oriunde — la dezbateră, la turătorie și forță, la strîngerea și presele, la bobinaj și montaj exprimat de fapt dominanta activității tuturor, pe plan individual și la nivelul întregului colectiv, pentru a așeza în cumina realizărilor raportate în cîntecul zilei de 23 August noi și importante succese.

... Foto: ORESTE PLECAN

... tineri, elevi și studenți. În satul Cristur-Șieu elevii au format o echipă specială care ajută la legatul snopilor, strînsul lor în clăi, la eliberatul terenului de păie. Ioan Măncuș, Vasile Pop, Ștefan Neamtu, Viorela Bărar, Ioana Coman, sînt doar cîțiva componenți ai „echipei tineretului” cum o numesc ceilalți cooperatori. De la secretarul comitetului comunal U.T.C., Anton Borbiu, aflăm că uteciștii comunei sînt cei care fac treburile și în celelalte sectoare: strînsul și transportul finului, stropitul livizator, recoltarea legumelor, executarea săpăturilor la canalul de irigații lung de 1 km. În ultima duminică 40 de uteciștii din satul Bretea am ajutat la seceratul manual al grîului, realizînd peste 2 hectare. „Vom participa cu toții, noi cei peste 600 de tineri ai comunei — ne asigură secretarul

... Mărturie despre participarea intensă a tinerilor satului la grăbirea recoltării, la strînsul finului și celelalte lucrări de sezon ni se oferă generos și în alte localități ale județului. La Șinte-

... legume, printre culegătoare se numără zînic și eleva Viorela Kerekes, elevul Iosim Budai sau studenta farmacistă Maria Făgărașan. „Nimeni nu are dreptul să stea acum acasă, cînd în cîmp e atîta treabă — declară foarte categoric Iosim Budai. Și mai ales dacă ești tînăr și ai putere destulă. Ar fi o jignire pentru părinți, pentru sat. La noi toți muncesc, de la mic la mare”. Munca are aceeași amplitudine și la cooperativa din Craimăneț. Cele 5 combine ale secției de mecanizare care lucrează cu viteza maximă sînt deservite de tineri cooperatori și elevi. În parcelele mai accidentate sau unde grîul este căușat s-a trecut la seceratul manual. Pe măsură ce terenul este eliberat cei doi tineri tractoriști repartizați la arături, Gheorghe Daichend și Axente Mureșan trag brazde proaspete

„Cînd în cîmp e treabă, nici un tînăr nu are dreptul să stea degeaba în sat”

... În aceste zile, cînd din județele sudice ale țării sosesc vești a nunții încheierei recoltatului, pe plaurile bistrice și năsăude ne strîngerea rodului lanurilor de grîu se află la apogeu. Datorită dificultăților mari pe care le prezintă terenurile, în mare parte colinare, accidentate, viteza zilnică ce poate fi atînsă este, în comparație cu cea de la cîmp, mult mai redusă. În multe locuri, recoltarea manuală este singura posibilă. Ită de ce aici este necesară pe lângă o folosire intensă a forțelor mecanice și o concentrare masivă de forțe umane. Am fost martorii, tocmai în această săptămîină de vîrf, ai hîniciei cooperanților și mecanizatorilor năsăudenți, în ajutorul cărora au venit mulți tineri, toți participînd la un adevărat „asalt”

... comitetului, la toate lucrările campaniei agricole, dînd prețuibile ajutorul solicitat. În data mincia aceasta (1 august a.c.) peste 300 dintre noi vom continua săpăturile la canalul de iriga-

RAID ÎN JUDEȚUL BISTRITĂ-NĂSĂUD

... În care se seamănă porumb și fasole în cultură dublă. Ingerul șef al unității Vasile Tabără, apreciază să datorăm ajutorului foarte prețios dat de tinerii satului, recoltatul va fi încheiat în mai puțin de 10 zile, iar celelalte lucrări vor fi ținute „la zi”. La cooperativa agricolă din Ocnița ne-a impresionat în mod deosebit tradiția creată aici, prin școală mai ales, ca nu numai elevii și studenții aflați în vacanță, dar și foștii fii ai satului care revin în concediu, să participe la muncile cîmpului. Iată cum printre cei 270 de tineri care lucrează fie pe combine, fie la coș și strîns fin, la seceratul manual, la batoză, la transportul snopilor, erau prezenți zeci de elevi și studenți ai satului. Asistentul Iustin Lup de la Facultatea de fizică din Cluj, le-a acordat un fel de satului și multe zile din concediu și le petrecu aici cu noi, stringînd fin, ajutînd unde este nevoie. Facem aceste treburile cu multă plăcere, pentru că în copilărie le-am făcut alături de părinți și acum ne aducem doar aminte — ne declară dinșii. Doarel Bugnar, Teofil Bugnar, sînt studenți la Facultatea de educație fizică din Cluj, unul în anul II, celălalt proaspăt reușit la con-

... cursul de admitere. Amîndoi s-au ucat sus pe combină la manevratul sacilor. „În toate vacanțele am lucrat la cooperativa”, la prășit, în vie, la secerat. Știm să muncim și nu putem să stăm acasă degeaba”. La același imperativ moral laudabil au răspuns pozitiv și elevii de liceu Aurel Ioan, Costin și Maria Chicușean, Emilia Ardelean sau Emilia Bugnar, cei pe care li-am întâlnit și cu care am stat de vorbă. Întîlnindu-l la combine, un cald de delegat pe însuși directorul școlii, tovarășul Emil Popescu, am înțeles și mai bine de unde vine izvorul acestei frumoase tradiții de muncă. Iată doar cîteva secvențe din panoramicii muncii intente care se desfășoară acum în unitățile agricole ale județului Bistrița-Năsăud. Secvențe în care tinerii sînt personaje numeroase, de primă mîrim în ceea ce privește aportul lor cotidian, etalîndu-și potențialul de hînicie și spirit patriotic. Înfăptuiri lor se înscriu de aceea cu cîinste alături de celelalte realizări ale oamenilor muncii din județ.

O meritorie Schiță monografică „Teatrul în Valea Jiului“ de Constantin Pascu și Mircea Munteanu Petroșani, 1968) ne pune la îndemână un tablou cuprinzător al activității de două decenii al uneia dintre instituțiile teatrale profesionale create la noi, în primii ani de după Eliberare, ca expresie a politicii de culturalizare a maselor, desfășurată amplu și consecvent de către partidul și statul nostru.

„Încă din 1945, preluând o pilduitoare tradiție de teatru mineresc, cu izvoare aflate înaintea de începutul acestui veac, organizațiile de masă din Valea Jiului, conduse de partid, desfășoară o activitate teatrală amplă, explozivă, expresivă firească a noilor realități și perspective social-istorice și politico-ideologice. Într-un răstimp foarte scurt sînt aduse pe scenă opt premiere — multe dintre ele cu texte scrise atunci și acolo — ale căror titluri, de pildă: „Slugă și stăpîn“, „Suflet de miner“, „Eroul“, pot sugera o preocupare tematică strict legată de problematica cetății miniere, de realitățile momentului respectiv. La începutul lui 1946 există deja un „Comitet de organizare a Teatrului popular, regionala Valea Jiului“ care dă publicității un Prospect mărturisind intenția înființării unei instituții teatrale oficiale și permanente „cu scopul de educare a maselor populare și ridicarea nivelului cultural“.

Într-un articol-bilanț, ziarul Zori noi, din 10 iunie 1949, scrie printre altele: „Teatrul de Stat

Deschidem, pentru aceasta, citata monografie la capitolul statistic rezervat stagiunii 1967—1968: „7 premiere; 300 de spectacole; 62.819 spectatori“. Media de spectatori/reprezentare: 270. Așadar, după 20 de stagioni de existență, la același număr de premiere cu un număr de reprezentări sporit, media publicului scade, totuși, cu 35 spectatori... Au trecut în acest timp, peste Valea Jiului două decenii de istorie nouă transformînd fundamental peisajul fizic și spiritual al locurilor. Socialismul a realizat aici o înaltă țară, mutații tehnice senzaționale — de la căratul cărbunelui pe brînci, cu „copirșul“, la modernele transportoare automate; de la caii obișnuiți ai adincurilor la elegantele locomotive electrice; și de la martirii imortalizați de Geo Bogza la promoțiile de muncitori tehnicieni și ingineri de mină ieșite din școlile și facultățile Petroșenilor; de la „Lupeni — 1929“ la așezările miniere de azi, înfiorătoare sub raport arhitectonic, economic, social-cultural, explozive din punct de vedere demografic... Și totuși, teatrul din Valea Jiului înfrunzeste în cea de-a 20-a stagiune a sa mai puțini spectatori decît în cea dintîi. Iar „explicațiile“ date sînt cam astfel: „Ne-am stricat stilul dînd prea multe reprezentații la sate“. Sau: „Publicul nu vine pentru că teatrul nu se află în centrul orașului“. Sau, pur și simplu: „Minerilor nu le place teatrul“ (Oare potrivit acestei afirmații)

SCHIMBUL DOI, PE ȘANTIER

IN DOUA DECENII — DOAR O PIEȘĂ CU MINERI!

Dacă, valoric vorbind (sub raport atât tematic cît și artistic) n-am înțeles aici o situație pe cît de ciudată pe atît de concludentă, credem, pentru cauzele care au dus la actuala situație a teatrului „mineresc“ (ghilimelele se impun!). Iată: din cele 57 de lucrări contemporane, numai 13 pot fi socotite ca avînd o problematică majoră (gen: „Passacaglia“, „Io, Mircea Voilevod“, „Cuza Vodă“, „Citadela sfărîmată“, „Trei generații“) iar dintre acestea numai patru își desfășoară acțiunea într-un mediu mineros, propunînd personaje specifice mediului în care-și desfășoară activitatea acest teatru. Este vorba de: „Iarbă rea“, „Cumpăna“, „Mie-lul turbat“ și „Undeva sub pămînt“ (aceasta din urmă — una singură! — se pare chiar minerescă). Restul de 42? Fie lucrări de tonalitate minoră („Băieții veseli“, „Partea leului“),

SCHIMBUL DOI, PE ȘANTIER

(Urmare din pag. 1)

anul trecut. Aveau deci experiență în „specialitate“. Pînă pe 15 iulie au muncit în acest punct de lucru, în două serii consecutive, o sută de uteciți executînd manopere în valoare de 10.000 lei. Acum sîntem într-o perioadă de refacere a forțelor pentru efortul din toamnă. Mai exact, pentru cel aferent participării tinerilor atît la amenajările ce se vor face cu începerea de la 10 august în vederea sărbătoririi a o sută de ani de la întemeierea orașului cît și la mărirea fațezei de la Dunăre sau extinderea rețelei de alimentare cu apă. Am certitudinea, pe care înainte de toate mi-o dă faptul că tinerii au răspuns întotdeauna diverselor

VACANȚA ÎN SALOPETA DE BRIGADIER

solicitări de acest gen, că dacă veți reveni printre noi cu prilejul jubileului am să vă pot informa cu aceeași satisfacție că între plan și înfăptuirea lui a existat o deplină concordanță.

Asadar, la Corabia și Slatina transpunerea în practică a programelor de acțiune ale muncii voluntar-patriotice nu a întîmpinat nici o dificultate. Faptul în sine vorbește convingător despre seriozitatea cu care tinerii au îmbrățișat ideea petrecerii unei părți a vacanței în salopetă de brigadier. Lucru explicabil: ei știu că tot ceea ce se construiește și implică nemijlocit, efortul lor de azi punîndu-l la temelie unor edificii social-culturale ce le sînt destinate. Înțelegerea conștientă a responsabilității ce le revine de a-și potrivi pașii ca cei ai constructorilor de pe meșteșugurile pe care trăiesc, muncesc și învață întrînd încă din perioada școlară în fruntea lor nu putea avea altă consecință.

TRISTUL ANONIMAT AL UNOR TINERI PIERDE-VARĂ

(Urmare din pag. 1)

Nu-și scuză în nici un fel acțiunea, tac, cu ochii în jos, ascultă reproșurile ce li se aduc. Stasec privește din cînd în cînd spre mama lui care plînge.

— L-am scăpat din mină, spune ea; dacă citeva ore nu sînt cu ochii pe el se inhăitează cu toți golani!.

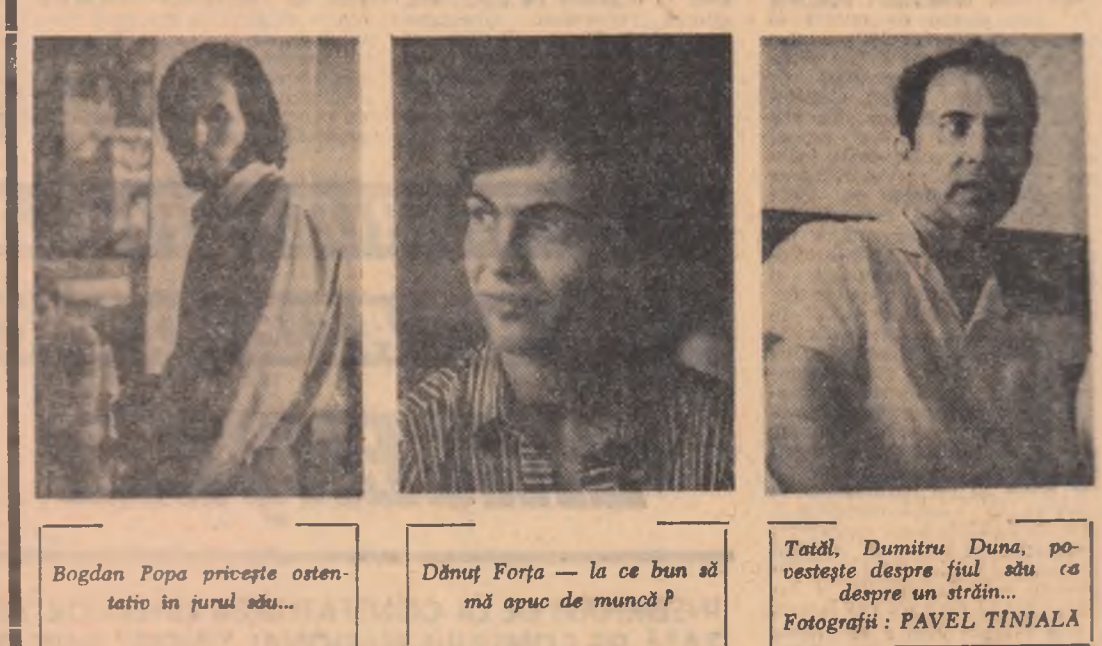
Pentru ea, ceilalți sînt golani. Fiul, o victimă. Băiatul pare nemulțumit, încearcă, timid, să restabilească un adevăr: — Nici unul nu prea știam poezia... Ne plăcuseam, doar sîntem în vacanță... Ursu nu-și amintește bine titlul ultimei cărți citite. Îmi spune apoi că nu dă pe acasă decît cînd i se face foame... — Sînt destul de mare, mama nu-mi mai poartă de grijă... Am să încerc să mă angajez undeva, pînă una, alta...

BUCHETUL REALIZĂRILOR ÎN CONTINUĂ CREȘTERE

(Urmare din pag. 1)

Unul din obiectivele majore ale întrecerii socialiste care se desfășoară în cinstea zilei de 23 August îl constituie, creșterea indicatorilor de utilizare a liniei de laminare cu 0,2 la sută. Muncitorii susțin însă că și acest procent trebuie să fie îmbunătățit

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Bogdan Popa pricește ostentativ în jurul său... Dănuț Forța — la ce bun să mă opuc de muncă? Tatăl, Dumitru Duna, poartă despre fiul său ca despre un străin... Fotografii: PAVEL TINJALA

TRISTUL ANONIMAT AL UNOR TINERI PIERDE-VARĂ

(Urmare din pag. 1)

punsul. Îmi vorbește despre libertatea individului de a face ce vrea, el nu este un infractor, pe cine poate deranja barba și pielea lui... Observă lîngă tînar o privire copleșită de amărăciune. Cea a tatălui.

— Pe tatăl meu să-l scoateți din cauză, cere Bogdan, el n-are nici o legătură cu înfățișarea mea, cum spuneți dumneavoastră „dezastuoasă“.

Îi place literatura universală, îmi spune că citește mult, are o bibliotecă bogată... Nu, el nu vede nici o legătură între aspectul său exterior și cultura acumulată... E plăcerea lui de-a umbla așa, cu nu-i place, să nu-l privească...

Se împiedică într-un hăț de explicații, pretențios intelectualist, ostentativ indiferent ca și cum a obosit lovindu-se de neînțelegerea celor din jur. Privește spre tatăl său, om cu temple albe, cu ochii încercănați de tristețe, cînd începe să vorbească vocea i se sugrumă, aproape că îmi vine să-l întreb confusența dureroasă. O viață întreagă a învățat, a muncit, pentru a-și asigura fiului condițiile cele mai bune de viață, pentru a-l educa și pe el, în spiritul respectului pentru muncă, pentru oameni, pentru societate...

Se oprește, înecat de lacrimi, Bogdan privește impasibil peste capul lui, nu tresare pe obrazul lui nici un sentiment... Dacă am să mă tînd, am s-o fac numai pentru plăcerea tatei, nu din convingerea mea... Are, după bănuiele mele, dreptul la „convingeri personale privind libertatea individuală“ citeva fraze prefabricate, pentru ce nu îndrăznește să se ventuzeze într-o discuție mai profundă. Doar poiez de cultură, a uitat că ea mai înseamnă și altceva decît cantitate, că, filtrată prin sensibilitate, ea se transfigurează și devine esență umană, înseamnă comportare și înfățișare, atitudine de viață și corectitudine. Nu se lasă convins prea ușor, pare mereu ironic, sigur de sine, într-o golicuie sufletescă pe care o probează și exmatriculează. Acuită calm, indiferent, procesul de conștiință pe care și-l face tatăl său:

— Cînd am început să fiu vinovat? Există, probabil, un moment, recunoaște el, cînd am considerat suficiente condițiile de viață pe care i le-am oferit, fără să mă gîndesc că băiatul meu nu știe, n-are de unde să știe cită muncă, cită sudoare a curs pentru el... Tatăl își caută, cu încăpăținare, vina. Poate prea insistenț, dîndu-i fiului impresia că propria lui viață, comportarea lui sînt mereu în dependență de alții și nu de el. În ciuda ideilor sale despre libertatea individuală, în ciuda arvanțelor și obrăzniciei — cu care îl sfidează pe toți. La 19 ani, după o copilărie în care a avut totul la îndemînă, posibilitatea de a citi, de a învăța, de a se distra cum îi place, este sîrac de tot ceea ce, în mod firesc, ar fi trebuit să acumuleze: respect pentru oameni, respect pentru muncă. Și la 19 ani, în ciuda acestor avantaje, este un infirm, pentru că întregul lui sistem de gândire este fals, cu nimic legat de realitate. Cu atît mai dramatică impostură cu cît Bogdan Popa este inteligent. O inteligentă inutilă ca un foc de artificii. Fără nici o acoperire în fapte.

— Dar ce putem face, întrebă cu disperare în glas mama lui Dănuț Forța, ce putem face noi, părinții, dacă lor nu le plăcea să muncescă? De cîtiva ani de cînd a terminat școala, fiul meu a tot avut diferite ocupații, dar nici una nu i-a plăcut. La biroul forțelor de muncă i s-a oferit, de fiecare dată posibilitatea să aleagă, după preferințe. Stătea citeva luni, apoi spunea că a prea grea pentru el. Ce pot să-i fac? Am crescut singură trei copii și doar el nu-și vede de treabă, nu vrea să se apuce de ceva serios... O derută sinceră, dureroasă. Dănuț are 18 ani, îi place muzica, dacă ar fi după el toată ziua ar cînta la ghitară... Pînă și aici, la această întîlnire, mama i-a adus într-un pachetel mîncare: el hoinărise toată ziua!

Puteam să-mi aduc ceva mai de soi, remarcă el spre mama care tîmăd, îl cheamă acasă. N-am timp, mă văd cu

TEATRELE CENTRELOR MUNCITOREȘTI

din Petroșani a reușit ca într-un timp relativ scurt să devină unul dintre factorii de seamă de educare a muncitorilor din Valea Jiului.

Rezultatul cifric al acelei prime stagiuni: 7 premiere; 221 de spectacole; 67.012 spectatori. Deci, o medie de 305 spectatori/reprezentare.

DE LA „CUMPANA“ LA „O CRIMĂ PERFECTĂ“

De ce am întreprins sumară a această retrospectivă? Pentru că, iată ce citim într-un articol apărut nu demult în ziarul nostru sub semnătura lui Alex. Bălgărdean, corespondent al „Scinței tineretului“ pentru județul Hunedoara: „Teatrul de stat din Valea Jiului traversează o perioadă dificilă... Numărul spectatorilor, în special de la sediul, a scăzut vertiginos încoace înmulți se întrebă dacă mai este justificată prezența unui teatru dramatic în Valea Jiului“ (subl. ns.).

În continuare, justificînd pe deplin o asemenea gravă întrebare, articolul prezintă cauzele acestei stări de lucruri: engelele repertoriului și interpretativă scăzută, cedarea în fața spiritului rutinerii (concesi făcînd unui fel de „a face teatru“ valabil poate pe vremea analfabetismului la sate), inconștientă în înfiptuirea unor inițiative bune (stagionile permanente în alte localități din județ, studiul tineretului), lipsă de rigoare organizatorică etc. Situația este atât de înfrîntătoare încît, prin enormitatea frizează... rizibilul. De pildă, teatrul își justifică insuccesul prin concurența nealioată pe care i-o face chipurile — prin repetate spectacole de estradă și concerte de muzică ușoară — Casa de cultură județeană — și, ca să contracareze această lipsă de fair-play, instituția dedicată Thaliei nu găsește altceva de făcut decît să apeleze la grațiile... Melponeni, muzica muzicii de toate categoriile. A-dică, nici mai mult, nici mai puțin, își constituie o orchestra de muzică ușoară menită să rezolve — cu concursul permanent (și cît de instructiv!) al lui Dan Spătaru — jena de plan financiar în care se află teatrul. Lucru care se și realizează, după cum mărturisește tov. Petru Stoican, directorul teatrului, cu o seninătate de „comersant“ căruia-i merg afacerile, „Stringem, spune d-ns., 20.000 de lei la un concert, față de numai 1500 cît realizăm la un spectacol teatral“. Așadar, impasul financiar este rezolvat.

Dar impasul artistic? Dar cel ideologic-instructiv? Nu demult, cu prilejul unei faze zonale a Concursului de creație și interpretare teatrală, am avut prilejul să vedem Teatrul de stat din Valea Jiului într-o ipostază artistică — și eticoprofesională — precară. Am scris pe larg despre aceasta (v. „Opiniunile teatrului“, „S.T.“ din 15 aprilie 1971). Insistînd asupra dezideratului personalității unei instituții teatrale și propunîndu-ne să revenim. O facem acum, avînd în față un material documentar elocvent.

trebuie să înțelegem că „teatrul nu le place“, nici siderurgistilor și nici țărănilor? Pentru că, să nu uităm, Teatrul din Valea Jiului fințează într-un județ complex, atît al cetăților de foc și aur negru, cît și al unei agriculturi și silviculturii cu pondere notabilă în economia națională. Să fie oare populația acestui județ atît de „rămasă în urmă“, atît de inverșunat refractară la producția teatrului de proză? O ipoteză de răspuns ne-o poate da — revelator de limpede, după cum se va vedea — privirea, fie și sumară, asupra repertoriului general al celor 20 de stagioni. S-au jucat în perioada respectivă 167 de premiere, din care: 89 din literatura străină (clasică universală, a țărănilor socialiste, occidentală progresistă și occidentală „fără culoare“, a-dică bulevardieră) și 78 din dramaturgia românească (clasică, interbelică, de actualitate). Nu ne vom opri aici asupra repertoriului străin (deși am putea face și la acest capitol, citeva observații sugestive, de pildă: în două decenii a fost abordat doar de două ori Shakespeare; piesele bulevardiere apar în proporție de egalitate cu cele din dramaturgia occidentală progresistă; între acestea nu apare nici măcar o lucrare inspirată din problematica muncitorească. În schimb, apare „O crimă perfectă“ de oarecarele Thomas). Vom stăruii asupra celui autohton, în virtutea ideii universale acceptate (dar în ce măsură poasă în practică?) potrivit căreia numai cultivarea dramaturgiei originale și în special a celei cu tematică de stringentă actualitate — asigură dezvoltarea normală a unei instituții teatrale, justificîndu-i rațiunea de a fi, formîndu-i personalitatea distinctă, apropiînd-o de încrederea publicului. Ce ne arată, la acest capitol, repertoriul teatrului din Valea Jiului de-a lungul a 20 de stagioni generos asigurate material de către stat? 9 lucrări clasice (ceea

toare. Au existat chiar în acest an cazuri cînd nu a fost respectat întocmai procesul tehnologic de încălzire. Ajungînd la linia de laminare, lingourile, supraîncălzite sau încălzite insuficient, au fost rebutate, înregistrîndu-se pierderi de metal. După cum declară tînarul șef de echipă Ion Barbu, cupitorarii sînt hotărîți să închidă ermetic toate robinetele prin care se ırosește metalul, să lucreze în așa fel încît nici o reclamație să nu se mai facă la adresa lor.

Sîntem cu ochii în patru, spune ea, la aparatele termotehnice de măsură și control, să observăm orice semnal de lucru pe care îl dau. Acordăm de asemenea multă atenție asigurării de cupatoare goale pentru preluarea rapidă a șarjelor calde de la oțelării, curățirea vetrelor cupatoarelor adînci conform graficelor, pentru a se asigura capacitatea integrală de încălzire, perfecționarea activității de frezare a lin-

gourilor. Numai astfel putem asigura frontul de lucru continuu colegilor noștri de la linia de laminare.

Precuparea laminatorilor și lăcătușilor de la întreținere este îndreptată spre funcționarea con-

Elvii pe șantierele muncii patriotice la Breaza. Foto: AL. PRUNDEANU

terea de argumentare a cifrelor. Unul din obiectivele majore ale întrecerii socialiste care se desfășoară în cinstea zilei de 23 August îl constituie, creșterea indicatorilor de utilizare a liniei de laminare cu 0,2 la sută. Muncitorii susțin însă că și acest procent trebuie să fie îmbunătățit

schimbarea pinzei la fierăstrăul electric.

— Ce at constatat? Ne-a întrebă Constantin Paliu, după ce fierăstrăul a început să funcționeze.

— Întreaga intervenție a durat 15 minute!

— Exact, răspunde el. Dacă

veneași aici în urmă cu o lună-două vedeți că pinza unui fierăstrău se schimbă într-o oră. Iată ce salt am realizat. Cum? Organizîndu-ne mai bine activitatea, asigurîndu-ne din vreme piese de schimb și pregătîndu-le pe subansamblu, întîrînd disciplina și spiritul de răspundere al muncitorilor.

În acest fel, a declarat tînarul lăcătuș, noi, cei de la întreținere contribuim direct la creșterea producției de laminate și îmbunătățirea calității lor. Este drept și laminatorii ne ajută: exploatează utilajele cu multă grijă încît deranjamentele sînt tot mai rare.

Agregat de 800 mm deține titlul de secție fruntaș în cadrul grupei de laminare de la Hunedoara. Salariații săi, tineri și vîrstnici, sînt hotărîți ca și în cinstea zilei de 23 August să se stimeze în fruntea întrecerii socialiste.

Așa or putea începe dramul spre infractiune, cu tentația unei „originalități“ ieșite din limitele civilizatei.

